

Tarkusse sõnna.

1. Ma-ilm om tühhi ja perrato sinno silmi een,
kui sinna muud ei lõrwa sääl, kui mäkki, jökk ja
linu; ent kui sinna sün ja sääl armsat innemist tijat
ollewat, kes sinnoga üttemeelinne om, nink kellega
sinna waiklikult ellat armo leppingun, sis om ma-ilm
illosa, ehhitetu aija saarnane.

2. Se lät sul koormas, mes sa ilma armota
teet ehk kannatat. Arm om wåggemb kui surm.

3. Üts hā sõame-teedmine om parremb, kui
kats tunnistajat. Temma fullatap sinno murret årra,
nida kui päiwlik ead fullatap. Temma om sulle lät-
tes, kui sa jannonet, toes, kui sa nörkut, warjus
päiwa pallawa käen, üts rahhopaddi, kui surm lig-
gi om.

4. Allanda henda, ent årra murra sälga; ters-
reta, ent årra já saisma tühja jutto ajama; palle, ent
årra wödta jalgu ümbre kinni!

5. Üts. kibben pannep kattust pallama, nink
wölsja ja tapja omma ütte külla latse.

6. Kerriko torn om kui kässi, mes taiwa pole
näütap. Kui sa sedda näet, sis mötle, et Jummalas-
sässi om tallitaja, holsitseja ja sundja.

7. Kui sa omma ello armastat, sis pea luggu
eggaüttest tunnist; seest sa ei tija, mittus tundi sa veel
ellat. Hawwan om sul aiga kül maggada.

8. Laiskus käüp pikkamissi een, waisus tullep
fergeste perra.

9. Wirk töteggija ei kole funnake nälga. Nälsg
kaep kül temma aksast sisse, ent ei julgu läwive pâle
tulla.

10. Kes addra läbbi tahhap rikkas sada, se
pandko essi kat külge.

11. Perremihhe silm om veel ennamb, kui
temma kässi.

12. Kes ostap, mes tal waja ei olle, se peap
peake müma, mes tal waja om.

13. Kui kaiw tühhi, sis om wessi kallis.

14. Kes paljo lainap, se peake leinap.

15. Suur lainw mingo merde, lootsik jágo ran-
na liggi.

16. Parremb sõmata maggama minna, kui
murrega üllestõusta.

17. Jummalik ello, se om se õige Jummalas-
orjus.

18. Se rikkas, sel muud parrembat ei olle,
kui rahha, om waisemb kui sant.

19. Jummalas- sõnna om kigeparremb sõbber,
seest temma ei te muud kui hääd.

